

min Forespørgsel, kunde vel være i Tvivl om, at den faldt nu ikke ganske saaledes, som den staar her i Fortrykket. Der er jo en Mulighed for, at Stenograferne ikke have opfattet den højtærede Forsvarsminister rigtig, men der er ogsaa en Mulighed for, at der er rettet i det Manuskript, som Stenograferne have afleveret. Det behøver ikke at være den højtærede Forsvarsminister, der har gjort det, det skal jo gennemses af andre, og det kan jo skyldes en Række Uheld, at der er blevet rettet et eller andet. Men da jeg ikke i Bureauet kan faa udleveret Manuskriptet til denne Udtalelse, og da jeg gaar ud fra, at den højtærede Forsvarsminister er lige saa interesseret som jeg i at faa virkelig oplyst, hvorledes det hænger sammen med denne Udtalelse og dens Gengivelse, tillader jeg mig at anmode den højtærede Forsvarsminister om, at han vil give sit Samtykke til, at Manuskriptet til denne Udtalelse udleveres mig fra Bureauet, og at jeg saaledes faar Lejlighed til at gøre mig bekendt med — ligesom den højtærede Minister faar Lejlighed til at gøre sig bekendt med — om der er foretaget Rettelser i Manuskriptet til denne Udtalelse, inden den blev trykt, og hvilke Rettelser der ere foretagne, og hvem det er, der har foretaget dem. Det er en i høj Grad vigtig Sag, fordi den højtærede Minister jo har udsendt dette Dokument som en Art officiel Redegørelse, og fordi den højtærede Minister her i Tinget har givet mig et Svar, som sikkert ikke af nogen af dem, der have paahørt det, er blevet opfattet som overensstemmende med det Svar, som er kommet frem i Rigsdagstidende.

Jeg skal derefter blot, idet jeg vender tilbage til den Bemærkning, som vi have gjort i Betænkningen, gøre den Slutningsbemærkning, at i Henhold til denne Spørgning af det hele Forhold mellem Budgettet nu og Budgettet tidligere have vi ikke anset det for rigtigt at stille Ændringsforslag til 2den Behandling, men vi forbeholde os vor fulde Frihed overfor de militære Budgetter til 3die Behandling og ville for at have fuldkommen fri Hænder ved nærværende Behandling afholde os fra at stemme.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Maa jeg til det ærede Medlem bemærke, at den Oversigt, der er meddelt Rigsdagen, er for Norges og Sveriges Vedkommende udarbejdet paa samme Maade som for Danmarks Vedkommende. Det maa jo være tilstrækkeligt for det ærede Med-

lem. Med Hensyn til Spørgsmaalet om at give Tilladelse til at udlevere noget Manuskript, maa jeg sige, at det er en Fordring, jeg aldrig har set før, og saa vidt jeg ved, er det ogsaa noget, som slet ikke er i Bureauets Praksis. Jeg kan erindre, at jeg en Gang for mange Aar siden bad om noget lignende og fik Afslag i Bureauet. Jeg tror heller ikke, at noget af Medlemmerne, som ofte gennemse deres Manuskript, kunde ønske at faa en anden Praksis indført end den, der nu gælder i saa Henseende.

Jeg skal derefter vende mig til Budgettet. Den formelle Forhøjelse af Budgettet, som i Aar har funden Sted, er jo kun formel, og det kan i og for sig være Administrationen ganske ligegyldigt, om den finder Sted eller ej, for saa vidt Udgifterne ville blive afholdte ganske paa samme Maade som i tidligere Aar. Naar det ærede Medlem mente, at der maaske bag disse Forhøjelser laa ganske andre Planer end dem, der hidtil er arbejdet efter, vil jeg sige, at det er ikke Tilfældet. Hvis f. Eks. Kontoen: Befordringsudgifter ikke blev ændret i Aar i Overensstemmelse med de øvrige Konti — altsaa ved en ren formel Forhøjelse — vilde der alligevel ikke til næste Aar blive afholdt flere Udgifter end efter de Planer, vi have fulgt, og som grunde sig paa Lovene. Det forholder sig slet ikke saaledes, at jeg ikke tidligere her under Forhandlingerne baade i Udvalget og i Tinget har gjort opmærksom paa, at de femaarige Gennemsnit ikke ere fulgte overalt. For Konto I.s Vedkommende har jeg udtrykkelig nævnt, at man ikke har kunnet følge det femaarige Gennemsnit. Man har valgt et Aar — jeg tror, det var Finansaaret 1903—04, saa vidt jeg erindrer —, og det kommer af, at der er flere Forhold, som have gjort sig gældende, som man ikke kan undlade at tage Hensyn til. Eksempelvis tror jeg, at jeg, i alt Fald i Udvalget, har nævnet et, nemlig det, at Jernbanetaksterne ere blevne forhøjede ved Lov. Det er jo rimeligt, at naar det sker, stige ogsaa Befordringsudgifterne, men det er jo en Ting, der i og for sig er Krigsministeriet helt ligegyldigt. Hvis man nedsætter Jernbanetaksterne paa ny, saa ville Befordringsudgifterne synke igen. Der er i Virkeligheden ved denne Forhøjelse af Budgettet kun taget formelle Hensyn, og der stilles ikke flere Penge end hidtil til Ministeriets Raadighed. Det har været Formaalet for Budgettets Forhøjelse, som i øvrigt jo har vundet Anerkendelse